

תהלים • פרק ק"ו

Plain Hebrew Text • Navy & Gold Edition

CHAPTER PREVIEW

In this moving kapitel, we join in a heartfelt confession of our past shortcomings, recounting how Hashem repeatedly showed us His endless mercy despite the many times our ancestors stumbled in the midbar and in Eretz Yisrael. From the splitting of the Yam Suf to the interventions of Moshe Rabbeinu and Pinchas, we see how Hashem's kindness always triumphs over judgment when we cry out to Him. The kapitel concludes with a powerful, yearning tefillah for Hashem to gather us from among the nations so that we may praise His holy Name in complete joy.

The overview is the editor's commentary and is not part of the original text.

הַלְלוּיָהּ הוֹדוּ לַיהוָה כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:

מִי יִמְלֵל גְּבוּרוֹת יְהוָה יִשְׁמִיעַ כָּל־תְּהִלָּתוֹ:

אֲשֶׁר־יִשְׁמְרֵי מִשְׁפָּט עֲשֵׂה צְדָקָה בְּכָל־עֵת:

זְכַרְנִי יְהוָה בְּרָצוֹן עֲמָךְ פָּקֵדְנִי בִישׁוּעָתְךָ:

לִרְאוֹת בְּטוֹבוֹת בְּחִירֶיךָ לְשִׁמְחַ בְּשִׂמְחַת גּוֹיְךָ לְהַתְהַלֵּל עִם־נַחֲלָתְךָ:

חֲטֵאֵנוּ עִם־אֲבוֹתֵינוּ הֶעֱוִינוּ הִרְשָׁעֵנוּ:

אֲבוֹתֵינוּ בְּמַצָּרִים לֹא־הִשְׁכִּילוּ נִפְלְאוֹתֶיךָ לֹא זָכְרוּ אֶת־רַב חֲסִדֶּיךָ וַיִּמְרוּ עָלֵינוּ בַּיָּם־סוּף:

וַיִּוְשִׁיעֵם לְמַעַן שְׁמוֹ לְהוֹדִיעַ אֶת־גְּבוּרָתוֹ:

וַיַּגְעַר בַּיָּם־סוּף וַיַּחֲרֹב וַיִּוְלִיכֵם בַּתְּהוֹמוֹת כַּמִּדְבָּר:

וַיִּוְשִׁיעֵם מִיַּד שׁוֹנֵא וַיַּגְאֵלֵם מִיַּד אוֹיֵב:

וַיַּכְסּוּ־מִים צָרִיחֵם אָחָד מֵהֶם לֹא נֹתֵר:

וַיֹּאמִינוּ בִּדְבָרָיו יִשְׁירוּ תְהִלָּתוֹ:

מִהָרֹּ מִשְׁכָּחוּ מַעֲשָׂיו לֹא־יָחוּכוּ לַעֲצָתוֹ:

וַיִּתְּאוּ תַאֲוָה בַּמִּדְבָּר וַיִּנְסוּ־אֵל בִּישִׁימוֹן:

וַיִּתֵּן לָהֶם שְׂאֵלָתָם וַיִּשְׁלַח רִזּוֹן בְּנִפְשָׁם:

וַיִּקְנְאוּ לְמִשְׁהַ בַּמַּחֲנֶה לְאַהֲרֹן קָדוֹשׁ יְהוָה:

תַּפְתַּח־אֶרֶץ וּתְבַלַּע דָּתָן וַתַּכֵּס עַל־עֵדֻת אַבְיָרִם:

וּתְבַעַר־אֵשׁ בַּעֲדָתָם לְהַכָּה תִלְהַט רָשָׁעִים:

יַעֲשׂוּ־עֹגֶל בְּחֶרֶב וַיִּשְׁתַּחֲווּ לַמַּסְכָּה:
וַיִּמְירוּ אֶת־כְּבוֹדָם בְּתַבְנִית שׁוֹר אֲכַל עֵשֶׂב:
שָׁכְחוּ אֵל מוֹשִׁיעֵם עֲשֵׂה גְדִלוֹת בְּמִצְרַיִם:
נִפְלְאוֹת בְּאֶרֶץ חָם נוֹרָאוֹת עַל־יַם־סוּף:
וַיֹּאמֶר לַהֲשִׁמִּידָם לִוְלִי מֹשֶׁה בְּחִירוֹ עֲמַד בְּפָרֶץ לִפְנֵי לַהֲשִׁיב חַמָּתוֹ מִהַשְׁחִית:
וַיִּמָּאֲסוּ בְּאֶרֶץ חֲמֻדָּה לֹא־הֶאֱמִינוּ לְדַבְּרוֹ:
וַיִּרְגְּנוּ בְּאֹהֲלֵיהֶם לֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹל יְהוָה:
וַיִּשָּׂא יְדוֹ לָהֶם לְהַפִּיל אוֹתָם בַּמִּדְבָּר:
וּלְהַפִּיל זֶרַעַם בְּגוֹיִם וּלְזֹרוֹתָם בְּאֶרְצוֹת:
וַיִּצְמְדוּ לִבְעַל פְּעוֹר וַיֹּאכְלוּ זִבְחֵי מֵתִים:
וַיִּכְעִסוּ בְּמַעַלְלֵיהֶם וַתִּפְרֹץ־בָּם מַגֵּפָה:
וַיַּעֲמֵד פִּינֹחָס וַיִּפְלֵל וַתַּעֲצֹר הַמַּגֵּפָה:
וַתַּחֲשֹׁב לוֹ לְצַדִּיקָה לְדֹר וָדֹר עַד־עוֹלָם:
וַיִּקְצִיפוּ עַל־מִי מְרִיבָה וַיִּרַע לַמֹּשֶׁה בַּעֲבוּרָם:
כִּי־הִמְרוּ אֶת־רוּחוֹ וַיִּבְטֹא בַשִּׁפְתָיו:
לֹא־הִשְׁמִידוּ אֶת־הָעַמִּים אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה לָהֶם:
וַיִּתְעַרְבוּ בְּגוֹיִם וַיִּלְמְדוּ מַעֲשֵׂיהֶם:
וַיַּעֲבְדוּ אֶת־עֲצָבֵיהֶם וַיִּהְיוּ לָהֶם לְמוֹקֵשׁ:
וַיִּזְבְּחוּ אֶת־בְּנֵיהֶם וְאֶת־בָּנוֹתֵיהֶם לַשָּׁדִים:
וַיִּשְׁפְּכוּ דָם נָקִי דַם־בְּנֵיהֶם וּבָנוֹתֵיהֶם אֲשֶׁר זָבְחוּ לַעֲצָבִי כְנָעַן וַתַּחֲנֹף הָאֶרֶץ בְּיָדֵיהֶם:
וַיִּטְמְאוּ בְּמַעֲשֵׂיהֶם וַיִּזְנוּ בְּמַעַלְלֵיהֶם:
וַיַּחֲרֹאֲף יְהוָה בָּעֲמוֹ וַיִּתְּעַב אֶת־נַחֲלָתוֹ:
וַיִּתְּנֵם בְּיַד־גּוֹיִם וַיִּמְשְׁלוּ בָהֶם שְׁנֵאֵיהֶם:
וַיִּלְחָצוּם אוֹיְבֵיהֶם וַיִּכְנָעוּ תַּחַת יָדָם:
פְּעָמִים רַבּוֹת יִצְיָלִים וְהִמָּה יָמְרוּ בַּעֲצָתָם וַיִּמְכּוּ בַּעֲוֹנָם:
וַיֵּרָא בָצָר לָהֶם בְּשִׁמְעוֹ אֶת־רִנָּתָם:
וַיִּזְכֹּר לָהֶם בְּרִיתוֹ וַיִּנָּחֵם כָּרַב חֲסִדוֹ [חֲסִדָיו]:

וַיִּתֵּן אוֹתָם לְרַחֲמִים לְפָנָי כָּל־שׁוֹבֵיָהֶם:

הוֹשִׁיעֵנו יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן־הַגּוֹיִם לְהַדּוֹת לְשֵׁם קְדֹשְׁךָ לְהַשְׁתַּבֵּחַ בְּתַהֲלֻתְךָ:

בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וְאָמַר כָּל־הָעַם אָמֵן הַלְלוּ־יָהּ: